við þik, at); s. sér e-t, to reserve to oneself (jarðir hafði hann hygt ok skilit sér allar landskyldir); s. e-t í sætt, to lay down, stipulate, in an agreement (bat var skilit í sæt- várri, at); (9) with preps., s. e-t á við e-n, to stipulate (þó vil ek s. á við bik einn hlut); s. e-t eptir, to leave behind; s. e-t frá e-u, to separate from (hann skildi sik sjálfr frá ríki ok fór í klaustr); to exeinpt from (hverr maðr skyldi gjalda konungi fimm aura, sá er eigi væri frá því skiliðr); s. fyrir e-u, to formulate, dictate (s. fyrir eiðstafinum); s. fyrir heiti, to formulate, pronounce a vow; s. með mönnum, to part, separate (nótt skildi þá með beim); impers., skilr með þeim, they part (eptir þetta skildi með þeim); s. e-t í sundr, to part asunder (hinir skildu í sundr skipin ok gerðu hlið í millum skipanna); s. e-t til, to stipulate (vil ek ok til s., at); s. e-t undan, to except, to make a reservation for (at undan skildum, heraðssektum); s. e-t undan e-m, to deprive one of; s. e-t undir e-n, to leave it to one (Njáll kvaðst þat vilja s. undir Höskuld); s. e-n undir sætt, to include one in an agreement (hversu marga menn viltu s. undir sættir okkar); s. undir eið, to make an oath with reservation; s. við e-n, to part with, put away; s. við konu, bónda, to divorce one's wife, one's husband; segja skilit við konu, to declare oneself separated from; (10) refl., skiljast, to separate, break up (skildist þá ok riðlaðist fylkingin); s. við e-n, et, to part from, forsake (hann kveðst aldri við Kára skyldu s.); recipr. to part company (skildust þeir með blíðskap, feðgar); impers., e-m skilst e-t, one perceives, understands (nú skaltu vita, hvárt mér hafi skilizt); láta sér e-t s., to let oneself be convinced of (Björn lét sér þat eigi s.).

SKILJAN-LIGR, a. intelligible, distinct. SKILLINGR (-s, -ar), m. (1) pl. money (hón skell um hlaut fyr skillinga); (2) shilling; shekel.

SKIL-LÍTILL, a. not very trustworthy; -MÁLI, m. agreement, condition, stipulation (með þeim. skilmála, at).

SKILNAÐR, m. separation, parting, divorce; at skilnaði, at parting.

SKILNING, f. (1) separation; (2) discernment, understanding (fá skjóta s. á e-u); (3) sense, meaning (s. orðanna); (4) view, opinion; vera má, at svá sé, en ek heti hina s., but I am of the opposite opinion.

SKILNINGAR-LAUSS, a. senseless, without understanding; -laus skepna, a brute; -MADR, m. sensible nian; -VIT, n. sense, intellect.

SKILNINGR, m. sense, meaning, opinion. SKIL-ORÐ, n. condition, stipulation, terms; -REKKI, n. = -ríki; -REKKR, a. = -ríkr; -RÍKI, n. proof, evidence (sýna -ríki til e-s); -RÍKLIGA, adv. (1) honestly; (2) clearly, conclusively; -RÍKR, a. (1) honest, upright; (2) trustworthy; -SAMLIGR, a. clear, evident; -VÍSLIGR, a. trustworthy; -VÍSS, a. trustworthy (-víss maðr); -VÆNN, a. = skil-víss; -YRÐI, n. = -orð.

SKIMA (A $\bar{\mathbf{e}}$), v. to look all around.

SKIMI, m. gleam of light.

SKIN, n. sheen, shining (s. sólar).

SKINGR, n. a kind of cloak.

SKININN, pp. bleached, withered (s. hross-hauss).

SKINN, n. skin, fur.

SKINNARI, m. skinner, tanner.

SKINNA-VARA, f. peltry, fur-ware.

SKINN-BRŒKR, f. pl. skin breeks; -DREGINN, pp. lined with skin; -FELDR, m. skin cloak; -FÖT, n. pl., -HOSA, f., -HÚFA, f. garments, hose, cap made of

